

Holstein: Saa konstaterer jeg, at Diskussionen om Regeringens Bankpolitik er udelukket fra denne Forhandling.

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem til Orden.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Medlem Hr. P. Munch for to Udtalelser, han fremsatte, og som jeg vil tillade mig at understrege. Det ærede Medlem erkendte, at Regeringens Politik er ikke Aarsag til den forhaandenværende Krise. Det er godt at faa dette slaaet fast ogsaa fra Oppositionens Side, fordi dette ikke falder ganske i Traad med hele den Betragtning af den foreliggende Situation, som man i øvrigt fra Oppositionens Side ved mange Lejligheder har gjort sig til Talsmand for. Jeg erkender ogsaa, at det ærede Medlem i høj Grad i denne Sag er kommet ned paa Jorden, naar han i Modsætning til tidligere Lejligheder erkender, at Statsmagten er ude af Stand til at ændre denne Situation, er ude af Stand til at afhjælpe den, men kun kan søge at lempe og mildne dens Virkninger. Det falder ganske sammen med den Betragtning, som stødse har været vor, og vore Bestræbelser er stødse gaaet ud paa at naa til en saadan Mildning og Lempelse af de Forhold, Krisen har ført med sig.

Men, siger det ærede Medlem, der er dog et enkelt Erhverv, hvor man fra Statsmagtens Side ikke har næret Frygt for at gribe afgørende ind, og det er overfor Bankerhvervet, knyttet til en enkelt Bankinstitution her i Landet. Det ærede Medlem ved særdeles vel, at det aldeles ikke er denne særlige Institution, det er aldeles ikke Ønsket om paa Bankvæsenets Omraade at gaa til saa afgørende Skridt, som man er gaaet til, der har været bestemmende, men det er Hensynet til hele det danske Erhvervslivs Vel, til hele det danske Samfunds Vel, et Samfund, der vilde blive rystet i sin Grundvold, hvis den Katastrofe var indtraadt, som maatte indtræde, hvis Staten ikke havde taget denne Sag i sin Haand, det er dette Hensyn, som har ført til, at man er gaaet til en saa omfattende Foranstaltning, og det er i særdeles fremtrædende Grad Hensynet til den store danske Arbejderbefolkning, som i langt større Grad, end Tilfældet hidtil har været, vilde være kommet ud i en ødelæggende Arbejdsløshed, hvis en hel Række af de Virksomheder, der i saa fremtrædende Grad er økonomisk afhængige af Land-

mandsbanken, var kommet til Sammenbrud, hvilket maatte ventes, saafremt Banksammenbrudet var indtraadt.

Nu siger det ærede Medlem, at man har ikke fra den radikale Regerings Side paa planmæssig Vis gjort Indgreb i Erhvervslivet under Krigen. Ja, jeg ved nok, at det har man bestræbt sig for at vise bort fra sig ved alle mulige Lejligheder, og man har stadig villet hævde, at bag alt det, som den radikale Regering overfor vort Erhvervsliv, overfor vort økonomiske Liv foretog sig, stod samtlige Rigsdagens Partier. Men de ærede Medlemmer, som levede de Aars Politik med her paa Rigsdagen, ved vel, af hvilken Art Oppositionens Tilslutning i en Masse Tilfælde var. Jeg vil da ogsaa minde det ærede Medlem om, at Basis for hele Rækken af Foranstaltninger til syvende og sidst var Loven af 7. August 1914, og det ærede Medlem vil dog vistnok erkende, at den Maade, hvorpaa Loven blev brugt, stod i det mest skarpe Misforhold til de Løfter om Lovens Anvendelse, som blev givet, da Loven vedtoges. Hvis det ærede Medlem vil bestride dette, vil jeg henvise ham til den Kraftanstrengelse, der fra Oppositionens Side maatte udfoldes for at komme af med den Lov, hvilket dog til syvende og sidst ikke kan være Udtryk for, at man gav Tilslutning til den Maade, paa hvilken den blev anvendt.

Saa siger det ærede Medlem Hr. P. Munch, at Regeringen har modarbejdet sine egne Foranstaltninger, og som Eksempel nævnte det ærede Medlem Importreguleringen og hævder, at Regeringen og Venstre har fralagt sig Ansvar for denne Lovs Vedtagelse og har modarbejdet den udover Landet. Dette er en Paastand, som er grebet fuldkommen ud af Luften. Hvorledes skulde en Regering kunne fralægge sig Ansvar for en Lovgivning, hvortil Regeringen overfor Rigsdagen har taget Initiativet? Det ærede Medlem faar undskyldte, noget saadant kunde ikke paa nogen Maade falde Regeringen ind. Og at man udover Landet skulde have modarbejdet Importreguleringsloven, forstaar jeg heller ikke Meningen med; thi et saadant Arbejde vilde jo overfor Lovens Virkninger være fuldkommen betydningsløst, idet disse ikke bestemtes ved de indenlandske Forhold, men ved Forholdet mellem disse Sider af vort Erhvervsliv, som denne Lovgivning angik, og saa Udlandet.

Det ærede Medlem gentog Paastanden om, at nu holdes Oppositionen udenfor Rigsdagens Arbejde, udenfor Medarbejder-